

Megemlékezés Bulányi György halálának első évfordulójáról.

- A piaristák és a Bokor együtt emlékezett az évfordulóra -

A budapesti V. Ferenciek terén lévő ferences templomban 2011. június 25-én 16 órakor mise keretében emlékeztünk meg Gyurka testvérünk haláláról.

A templom padjai megteltek a közösségek tagjainak és az öt tisztelőinek sokaságával.

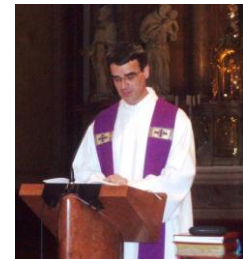
A misét *Labancz Zsolt*, az új piarista tartományfőnök celebrálta, aki a bevezetőben elmondta, hogy a rendház szobáját, melyben testvérünk lakott, ma is „Gyurka bácsi szobájaként” emlegetik.

Kaszap István, a Bokor szóvivője felidézte a mise elején, hogy mit kapott ő és a Bokor Bulányi Györgytől: **„Felnőtt kereszténnyé kell lennünk! Felnőtt keresztény nem hordhatja mások zsebében a lelkiismeretét”!**

Urbán József, volt piarista tartományfőnök úgy emlékezett, hogy Gyurka bácsi életeleme volt a párbeszéd, az egyéni és közösségi beszélgetésben keresni és megtalálni a jézusi megoldásokat.

A megemlékező imákat a piarista rend, a család, a gondozók képviselője és bokorbeli barátok mondták.

A mise végén - Bulányi György testvérünkhöz méltó megemlékezésésként - a Bokor képviselőinek állásfoglalása hangzott el a most készülő honvédelmi sarkalatos törvényről, melyet az országgyűlési képviselőknek és – nyílt levélként – a médiának juttattunk el. Ebben kifejtjük, hogy „a Bokor tagjai készek hazájukat, népüket az erőszakmentes civil szolgálat bármilyen formájával szolgálni, azonban a katonai szolgálat minden (fegyveres és fegyvertelen) formáját elvetik. Kinyilvánítják, hogy helytelennek minden olyan törvénykezést, mely az erőszakmentesség és a lelkiismereti szabadság jogának korlátozására irányul”.

A mise után a budapesti Újköztemető piarista parcellájában nyugvó testvérünk sírjánál fejeződött be a megemlékezés.

Igazi „közösségi találkozó” zajlott le ott, mely Angel személyes hangvételű imájával kezdődött, s – a hangfelvételtől megszólaló – Gyurka testvérünk szavaival „indult a kör”. Ezt követően mindenki felolvasta a neki véletlenszerűen kiosztott szövegrészt, melyek Bulányi György legbensőbb gondolatait idézték. Megrendítő vallomások hangzottak el a jelenlévők részéről.

A sírnál történő megemlékezés a Bokorhymusz („Meggötöm magamat”) elénekelésével fejeződött be.

KL

Meggötöm magamat

Meggötöm magamat Isten kötelével,
megtöltöm szívemet Ország igéjével,
szabadságom, Uram, Néked visszaadom,
csak a szeretetre formáld át tudatom!

Magamat meggötöni gyenge vagyok, Uram,
segítő kéz nélkül nehéz járnom utam.
Atyám erősítsd meg testvéred a hitben,
életem példázza: Szeretet az Isten.

Meggötöm magamat baráti kötéllal,
testvéri közösség tartó erejével.
Testvér, ha eloldnám kettős kötelékem,
szembesíts magammal, légy felelős értem!

